

International Science Group
ISG-KONF.COM

**MODERN APPROACHES TO THE
INTRODUCTION OF SCIENCE
INTO PRACTICE**

30
MARCH
31 **X** **SCIENTIFIC AND
PRACTICAL
CONFERENCE**
SAN FRANCISCO, USA

ISBN 978-1-64871-895-3

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

UDC 01.1

The Xth International scientific and practical conference « MODERN APPROACHES TO THE INTRODUCTION OF SCIENCE INTO PRACTICE » (March 30-31, 2020). San Francisco, USA 2020. 535 p.

ISBN 978-1-64871-895-3

Published by Primedia eLaunch

<https://primediaelaunch.com/>

Text Copyright © 2020 by the International Science Group(isg-konf.com).

Illustrations © 2020 by the International Science Group.

Cover design: International Science Group(isg-konf.com). ©

Cover art: International Science Group(isg-konf.com). ©

All rights reserved. Printed in the United States of America. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted, in any form or by any means, or stored in a data base or retrieval system, without the prior written permission of the publisher.

The content and reliability of the articles are the responsibility of the authors. When using and borrowing materials reference to the publication is required.

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine, Russia and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

The recommended citation for this publication is:

Barantsova I., Kotlyarova V., Tkach M., The intercultural dialogue as the basis of personality development // Modern approaches to the introduction of science into practice. Abstracts of X International Scientific and Practical Conference. San Francisco, USA 2020. Pp.43-46.

URL: <http://isg-konf.com> .

13.	Монке О. С. ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ПЕДАГОГІЧНИХ УМОВ У СКЛАДІ СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ МОДЕЛІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО МОРАЛЬНО-ДУХОВНОГО ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ	61
14.	Ayziatulova E., Shelestova L., Ayziatulova D. THE EFFECT OF LARGE DOSES OF EXOGENOUS GONADOTROPIC HORMONES ON THE MORPHOLOGY OF THE MICE INTERNAL ORGANS IN MODELING OVARIAN HYPERSTIMULATION SYNDROME	64
15.	Lemberskyi O. “NEW APPROACHES OF EDUCATIONAL MANAGEMENT”	68
16.	Руденко Л. А., Литвин А. В. САМОСТІЙНЕ НАВЧАННЯ ТА САМОРОЗВИТОК МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ У КОНТЕКСТІ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА	72
17.	Буданова В. Є., Буданова Л. Г., Галушко К. М. АКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ	76
18.	Останіна Н.С. ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ЯК НАПРЯМОК ПОЗАШКІЛЬНОЇ РОБОТИ	78
19.	Семилеткова Н. С. ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА ВПРОВАДЖЕННЯ ОСВІТИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ НА ПРИКЛАДІ ІРПІНСЬКОГО РЕГІОНУ	81
20.	Kurychenko A. FOREIGN LANGUAGE TEACHING WITH DIGITAL TOOLS: HOW TO MOTIVATE STUDENTS	85
21.	Хлебик С. Р. МОЛОДІЖНИЙ ТЕАТР ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНО-ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ	88
22.	Мідак Л. Я., Берладинюк Х. В., Кравець І. В. ВИВЧЕННЯ АСТРОНОМІЧНИХ ПОНЯТЬ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЇ ДОПОВНЕНОЇ РЕАЛЬНОСТІ	93
23.	Жоболда Л. А. ЧИМ Я МОЖУ ЗДИВУВАТИ СВОЇХ УЧНІВ	96
24.	Soter M. USING ZOOM IN UKRAINIAN TECHNICAL HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS	100
25.	Донець В. Г. ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ВЧИТЕЛІВ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОГО НАВЧАННЯ	102

САМОСТІЙНЕ НАВЧАННЯ ТА САМОРОЗВИТОК МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ У КОНТЕКСТІ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА

Руденко Лариса Анатоліївна

д. пед. н., с. н. сп.

Львівський державний університет безпеки життєдіяльності

Литвин Андрій Вікторович

д. пед. н., професор

Львівський державний університет безпеки життєдіяльності

Наукове соціально-економічне обґрунтування інформаційне суспільство отримало в концепції «соціально-орієнтованої ринкової економіки», провідною ідеєю якої є поєднання принципу «свободи ринку» та справедливого розподілу за принципом «соціального вирівнювання». Теоретичні засади цієї концепції розроблені представниками Фрайбурзької школи неолібералізму: Л. Ерхартом, А. Мюллер-Армаком, В. Ойкенем, В. Репке та ін. Ключову роль в інформаційному суспільстві відіграє інформація, яка не лише вирішує загальні проблеми підвищення якості результатів людської діяльності, а й зумовлює зародження нового типу культури, про що свідчить формування єдиного інформаційного простору, пов'язаного з потужним впливом інформаційних і телекомунікаційних технологій на всі царини життєдіяльності людини.

Проте, найважливішою рисою інформаційного суспільства та його вирішальним творчим чинником і провідним соціальним ресурсом є людська особистість, здатна критично мислити, швидко та продуктивно працювати з інформацією, бути відповідальною за свої рішення та дії й, водночас, бути високо духовною, концентруючись на екзистенційних цінностях [1, с. 134]. Це означає, що зміни, викликані процесами інформатизації та технологізації життєвого середовища, проектують нове розуміння світу та погляди щодо перспектив і тенденцій професійної самореалізації.

Зважаючи на це, нині закономірно посилюється увага до закладів вищої освіти: державі потрібна система навчання та виховання, спроможна задовольнити соціальне замовлення щодо підготовки фахівців, здатних успішно реалізуватися як професіонал, громадянин, культурна, освічена, морально стійка особистість. Оскільки вся історія цивілізації – це постійне накопичення розрізнених і одиничних знань, їх систематизація та пристосування до людських потреб, то в умовах сучасних інформаційно-технологічних змін інформація та знання стали основним людським ресурсом, а якість освітніх послуг має відповідати інформаційним потребам суспільства [2, с. 155].

Однією з провідних умов успішної самоактуалізації в сучасному суспільстві є інформаційна культура особистості як єдність цілісного світогляду, системи ціннісних орієнтацій, компетентностей, що забезпечують цілеспрямовану, результативну самостійну діяльність з метою задоволення власних і

професійних потреб в інформаційних продуктах [3, с. 131]. Її глибина та ефективність визначаються ступенем узгодженості знань, умінь і досвіду особистості не лише стосовно тенденцій розвитку інформаційного простору, а й загальнолюдських пріоритетів.

Перехід до інформаційного суспільства супроводжується прагненням людства до осмисленості буття, моральності, досягнення різноманітних систем цінностей, що призводить до зростання ролі комунікації, як складного соціального феномена. Внаслідок цього актуалізується нова комунікативна парадигма, в контексті якої цей феномен перетворюється на один із визначальних чинників соціальної стійкості й упорядкованості завдяки його стабілізаційному впливу на соціально важливі процеси. Комунікативна парадигма спирається на особистісно орієнтовані теорії: гуманістичну психологію К. Роджерса (1971), соціально-когнітивну теорію А. Бандури (1986), теорію емпіричного навчання Д. Колба (1984), ново-парадигмальну соціальну психологію Р. Гарре (1993), особистісно конструктивну теорію Дж. Келлі (1955) та ін. Вона виводить на перший план самоосвіту – внутрішній рефлексивний процес, завдяки якому формуються значущі особистісні конструкти. При цьому внутрішні стимули рефлексій людини розглядаються як вільний акт «комунікативного конструктивізму», що виявляється через самокеровану внутрішню освітню організацію [4]. Мова йде про те, що становлення комунікативної парадигми базується не лише на перевагах глобалізації та модернізації, а й на екзистенціях людини. Отже, сучасному суспільству потрібна креативна, інтелектуально розвинута особистість, якій притаманні соціальна зацікавленість, активність, здатність до самореалізації, інформаційна та комунікативна культура, оскільки інформативні види людської практики становлять зміст професійної діяльності фахівців різного профілю.

Звернемо увагу, що під впливом інформатизації в останні роки значно зросло психологічне навантаження фахівців. Сучасні умови праці потребують напруженої уваги, швидкості сприйняття й адекватної реакції, комунікабельності та інших комунікативних рис, необхідних для кваліфікованої професійної діяльності [5, с. 100]. Для молоді, яка здобуває професійну освіту, це має слугувати вектором саморозвитку і потребує відображення в змісті підготовки, зокрема в закладах вищої освіти (ЗВО).

Досягнення відповідного рівня інформаційної культури у професійній діяльності особистості, зокрема психолога актуалізується в контексті впровадження нових стандартів, трудових правил і норм, що диктуються розвитком інформаційного суспільства. При цьому висуваються якісно нові вимоги до фахівця: мобільність мислення, відкритість до інновацій, здатність до комунікації, духовно-моральне та професійне самовідтворення.

Для успішної реалізації особистісного потенціалу в інформаційному суспільстві кваліфікований фахівець будь-якого профілю має вміти здобувати, вибирати й перетворювати інформацію, «працювати безпосередньо з поняттями, даними і віртуальним середовищем, виконувати роль дослідника, експериментатора, проектанта, перевіряти гіпотези і робити висновки за результатами аналізу додаткових даних і відомостей, що дає змогу глибше

осмислювати нові ідеї, встановлювати взаємозв'язки нових понять з відомими раніше» [5, с. 310]. Стосовно психологів, доречно вести мову не лише про наявність у них професійних компетентностей, ціннісного ставлення, досвіду творчої діяльності у процесі взаємодії з іншими людьми, адекватного розуміння конкретної ситуації, а й про забезпечення ефективності їхньої діяльності в умовах інформатизації сучасного суспільства шляхом опанування належним обсягом знань і вмій щодо створення й використання інформаційних продуктів, вироблення навичок застосування ІКТ у професійній сфері, а також про суб'єктивні характеристики кожної особистості. Це передбачає не лише опанування традицій, зразків і стилів поведінки, світу символів, ідей і цінностей, а й формування в людини бачення речей у певній формі та смислового контексті, що дає змогу під час набуття соціального досвіду впорядковувати, розчленовувати інформацію на образи, форми, рівні відповідно до цілісності світу [6, с. 191], сприяє постійному самозбагаченню особистості, її когнітивному й емоційному розвитку.

Значну роль у становленні прагнення особистості до саморозвитку й самореалізації в інформаційному суспільстві відіграє самоосвіта – самостійна індивідуально-особистісна діяльність, якій властиві пізнавальна активність високого рівня і самостійне керування засвоєнням знань. Вона спрямована на задоволення потреб ідентифікації, соціалізації, самореалізації та самовдосконалення особистості для досягнення життєвих цілей.

Передовий педагогічний досвід підтверджує, що здатність людини до самовдосконалення й саморозвитку є найбільш суттєвим чинником її особистісного становлення. Освітні системи, в яких навчання опирається на змістовну самостійну роботу суб'єктів учіння, є найефективнішими, оскільки самоосвіта забезпечує особистісний і професійний розвиток майбутніх фахівців, мотивує їх до досягнення професійних і життєвих цілей і дозволяє отримувати задоволення від роботи. Педагогічний потенціал методу самостійного навчання визначається тим, що він розвиває рефлексивні та вдосконалює когнітивні якості особистості та її аналітичні здібності. Додамо, що в контексті інформатизації освітнього середовища особливе місце належить саме методу самостійного навчання, що зумовлено активним застосування ІКТ у професійній підготовці майбутніх психологів у ЗВО.

До найбільш ефективних видів самоосвіти і саморозвитку особистості за допомогою ІКТ відносимо: самостійний пошук інформації в мережі Інтернет, наприклад в інтерактивних періодичних виданнях, розповсюджених у глобальній мережі, в тому числі англійських [7, с. 204–218]; застосування систем e-learning та m-learning, за допомогою яких студенти можуть одержувати додаткові освітні послуги, самостійно планувати своє навчання й саморозвиток і здійснювати їх за власною обраною траєкторією [8, с. 107]; створення інформаційно-освітнього середовища, яке сприяє як розвитку інформаційно-навчальної взаємодії між суб'єктами освітнього процесу та засобами ІКТ, так і формуванню самостійної пізнавальної активності студентів [9, с. 328]; упровадження різного типу педагогічних програмних засобів, спрямоване на розвиток професійної компетентності, активізацію професійно

орієнтованої освітньої діяльності та формування інформаційних умінь студентів-психологів [5, с. 353].

Вважаємо, що в контексті інформатизації суспільства такий підхід дає змогу майбутнім психологам досягти більш вагомих результатів і забезпечити їм продуктивний розвиток власної освітньої траєкторії. Отже, застосування ІКТ у процесі самоосвіти і саморозвитку особистості майбутніх фахівців не лише інтенсифікує їхню пізнавальну діяльність, а й дає їм змогу переносити одержувані знання у практичну площину й оцінювати їх за критерієм професійної та особистісної значущості, що сприятиме формуванню прагнення самореалізації психологів у їхній важливій професійній діяльності.

Список літератури

1. Руденко Л. А. Формування комунікативної культури майбутніх фахівців сфери обслуговування у професійно-технічних навчальних закладах: монографія. Львів : Піраміда, 2015. 343 с.

2. Козяр М. М. Використання ІКТ в інтерактивному навчанні майбутніх фахівців. *Психологічні аспекти професійної підготовки конкурентоздатних фахівців*: монографія / [за ред. Руденко Л. А.]. Київ : Педагогічна думка, 2012. С. 155–169.

3. Коломієць А. М. Інформаційна культура вчителя початкових класів : монографія. Вінниця : ВДПУ, 2007. 379 с.

4. Coombs S. J. Designing a Self-Organized Conversational Learning Environment. *Educational Technology*. 1998. Vol. 38. № 3. P. 17–29.

5. Литвин А. В. Інформатизація професійно-технічних навчальних закладів будівельного профілю : монографія. Львів : Компанія «Манускрипт», 2011. 498 с.

6. Шелер М. Философское мировоззрение. Избр. произведения. Москва : Гнозис, 1994. 490 с.

7. Гуревич Р. С., Кадемія М. Ю. Інформаційно-комунікаційні технології в навчальному процесі та наукових дослідженнях : навч. посіб. Київ ; Вінниця : Планер, 2005. 366 с.

8. Козяр М. М. Використання інтерактивних технологій навчання у підготовці фахівців безпеки життєдіяльності. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців : методологія, теорія, досвід, проблеми*. Вип. 44. Київ ; Вінниця : Планер, 2016. С. 105–109.

9. Інформаційно-освітній портал у підготовці майбутніх учителів : монографія / Р. С. Гуревич, Г. Б. Гордійчук, М. Ю. Кадемія та ін.; за ред. Гуревича Р. С. Вінниця : Нілан-ЛТД, 2017. 416 с.